

сынко! *Л. Д. 70 р. 134. И въ обращеніи къ животнымъ:* Зель кобилата, вирѣгналъ ѿ н: „хайде сынко, врѣви!“ *Тб. 92.*—Сыноветѣ бѣхъ заведени на Цариградъ. *Р. 9.* Е, сынковци! най-напрѣдъ да сръбнемъ ракийка! *Тб. 6.* Опрѣтнали ся сынковци. *Л. Д. 69 р. 186.*

Сѣновѣ *пр.* сыновѣ, сыновній: Не ми ѿ глава айдутска, Тукъ ми ѿ глава сѣнова. *М. 219.*

Синѣ Сѣня (Сѣня) *пр.* синій: Сине море. *Л. Д. 70 р. 125.* Сино езеро. *М. 535.* Из черна земня синѣ оганъ горі Из синѣо небо кървав даж вади. *Пс. 15, 368.* Яра ся дига до синѣ небо. *Д. 66, 7.* Прала ги (дрѣхи) Марга до синію пладне. *З. 255.* Седнала Нанко, седнала На белъ камень, на синѣ мраморѣ, Книнга гледа сълзе рони, И бели прѣсти крѣши. *В. 270.* По-нѣкадѣ си пакъ намира ся сива много или малко сини или жѣлтиковава жилава прѣстѣ (глина). *Л. Д. 72 р. 232.* Изъ черна земи синѣ оганъ горі. *М. 87.* Пуста сини кукавица. *М. 200.* Сино циле кукавица. *М. 19.* Бѣлы си раце разгарнахъ Да тж, Раду ле, пригарна, Синю си сукно утметнахъ, Да тж Радуге наметна. *Ч. 302.* Синѣо му джубе саблекле, А зелено му облекле. *М. 15.* Варзѣ кошуля сина сая, Ситна сая ситновія. *М. 412.* Сини сукнени кожуси. *Д. 43, 7.* Синѣ кытънѣ чюкманѣ (сукманѣ) Стояну изгори сърдцице. *Пж. 16.* Щомъ ся роди отроче-то баба-та веднага му врѣзва напѣкъ-тъ съсъ синѣ конецъ, прѣсича го съсъ бръсначѣ-тъ. *Ч. 2.* Сини пѣвица. *Ч. 264.* Сини шаторе. *М. 87.* Сині чадаре. *Пс. 15, 368.* Даските му кон сторѣте Покривката—синѣо седло. *Пс. 2, 163.* На сива ята яхаше, На синію седло седеше, На жѣлти юзди стоіеше. *ib. 8, 93.* На синѣо поле съ бѣли арабски букви. *Л. Д. 74 р. 247.* Ясно синя, тъмно синя боя. *ib. 71 р. 102.*

Синѣ камикѣ *с. м.* купоросъ: Да ся нахваси у слабъ растопъ отъ синѣ камыкъ. *Л. Д. 1874 р. 186.*

Синюрачовецѣ *с. м.?* Чякамы кырчовцы-ты и синюрачовцы-ты да ни донесѣтъ всичко нѣщо за въ дюгяна. *Л. Д. 1869 р. 238.*

Сипаница *с. ж.* оспа: Голѣма-та шарка или сипаница-та. *Л. Д. 1872 р. 141.* Да внесите цѣрна чума—и панукла, И дробна-на сипаница. *М. 200.*

Сипаничавѣ *пр.* зараженный оспою: Който ся случи да дои сипаничавѣ краваж, та ся прилѣпи отъ неж, той отпослѣ, доклѣ бѣде живѣ, не ся хващаль отъ сипаница. *Л. Д. 74 р. 79.* „А кой та научи да лѣкувашъ тѣлците и сипаничевите дѣца?“ *З. 303.*

Сипанѣ *пр. ом.* сипаничавѣ: Ако ся присади на здравѣ чловѣкъ сипаница отъ сипанѣ чловѣкъ. *Л. Д. 1874 р. 79.*